

Knjige „Matice Hrvatske“.

„Matica Hrvatska“ je izdala za leto 1908. sledeče knjige:

1. **Poslednji Zrinjski in Frankopani.** Uspomeni hrvatskih mučenika. Strani 340. Cena 3 K.
2. **Hrvatsko kolo.** Naučno - književni zbornik. Knjiga IV. Strani 462.
3. Stjepan Radić: **Današnja financijska znanost.**
4. I. S. Turgenjev: **Novi rod („Nov“).** Slovenska knjižnica, 16. zvezek. Prevel Martin Lovrenčević.

5. Ivan Lepušič. **Pustolovka.** Zabavna knjižnica „Matice Hrvatske“, zvezek CCCIII. — CCCIV. — Strani 200.

6. Adam Mickiewicz: **Soneti, Balade in Romance.** Gražyna, Konrad Wallenrod. Prevel Isa Velikanovič. Prijevodi novijih pjesnika, zvezek drugi.

Proti posebnemu plaćilu je izdala:

1. Kućak: **Uljadba prastaroga svieta.**
2. Ferdo Šišić: **Hrvatska povjest.**
3. **Kolo Hrvatskoga umjetnika.**
4. **Glas „Matice Hrvatske“.**

To in ono.

Koncerti „Glasbene Matice“.

Ni si stekla majhnih zaslug „Glasbena Matica“ s tem, da je dne 2. aprila preskrbela slovenskemu umetne glasbe žejnemu občinstvu izreden koncert, pri katerem je nastopil do 70 članov broječi orkester dunajskih glasbenih umetnikov (Wiener Tonkünstlerorchester) pod vodstvom slavnega dirigenta in skladatelja gosp. Oskarja Nedbala.

Brezdvomno nam je že naša „Slovenska Filharmonija“ pod odločno izbornim Talichovim vodstvom v pretekli sezoni nudila v svojih velikih simfoničnih koncertih prav izvrstnih produkcij in nam vsekako nadomeščala katerikoli, tudi velikomestni orkester. Pa vendar, če je prilika slišati poleg domačih umetnikov še katere druge, zlasti če nastopajo v tako impozantnem številu, kakor topot dunajski glasbeni umetniki, kdo bi se jih branil, kdo bi jih ne sprejel z odprtimi rokami, kdo bi jih iskreno ne pozdravil?

Orkester dunajskih glasbenih umetnikov je najmlajši dunajski orkester, ki prireja velike simfonične koncerte. Dunaj ima tri take velike orkestre: filharmonike, koncertno društvo

in orkester glasbenih umetnikov. Zadnji je nastopil pred dunajskim občinstvom prvič jeseni l. 1907., in sicer v Zofijini dvorani. Ima tri kapelnike: Oskarja Nedbala, ki je obenem ravnatelj, Stavenhagna in Pfitznerja.

Zanimivo je brati dunajske ocene o prvem nastopu tega orkestra. Ocenjevatelj v Reichsposti (1907) pravi, da prozivljanje samoposebiumevno še ni bilo in ni moglo biti na višini. Potem piše doslovno: „Vse štiri skladbe: Goldmarkova ‚Sakuntala‘ — torej prav ista, ki so jo tudi pri nas v Ljubljani izvajali kot prvo —, potem ena izmed novejših Griegovih suit z jako ljubkimi in značilnimi momenti, krasna Lisztova simfonična slika ‚Tasso‘ in Beethovnova pastoralna simfonija so se proizvajale vseskozi korektno, dobro in z umetniškim umevanjem, toda nekoliko suhoparno in brez poleta . . .“ O tretjem letošnjem koncertu dunajskih glasbenih umetnikov, ki koncertirajo v gledališču „an der Wien“, pa piše kritik v Vaterlandu v 557. stv. z dne 3. decembra 1908: „S Haydnovimi variacijami po cesarski pesmi je pričel Nedbal tretji koncert. Razentega je podal Berlitzovo overturo ‚Cellini‘ z brijanco in blesčečim sijajem.

ZEPPELINOV ZRAKOPLOV NAD MONAKOVOM